

Lege
privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin
accidente de vehicule

- Proiect-

CAPITOLUL I
Obiectul și domeniul de aplicare

Art. 1. - Obiectul de reglementare și definiții

(1) Prezenta lege reglementează:

a) asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie, denumită în continuare *asigurare RCA*;

b) domeniul de aplicare a asigurării RCA, respectiv persoanele care au obligația să încheie contracte RCA și excepțiile de la această obligație, limitele teritoriale de acoperire, limitele de răspundere, obligațiile asiguratului, obligațiile asigurătorului RCA, riscurile acoperite și excluderile, elementele privind stabilirea și plata despăgubirilor, verificarea asigurării RCA, facilitățile și penalizările aplicabile asiguraților și asigurătorilor;

c) organizarea și funcționarea Biroului Asigurătorilor de Autovehicule din România.

(2) Termenii și expresiile utilizați/utilizate în prezenta lege au înțelesul prevăzut de Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, precum și următoarele semnificații:

1. *accident de vehicule* - eveniment în care a fost implicat cel puțin un vehicul în urma căruia au rezultat prejudicii materiale și/sau vătămarea sănătății și a integrității corporale ori decesul uneia sau mai multor persoane;

2. *Acord Multilateral* - acordul între birourile naționale ale asigurătorilor din statele membre ale Spațiului Economic European și al altor state asociate încheiat pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 2 din Directiva 72/166/CEE a Consiliului în ceea ce privește controlul asigurării de răspundere civilă auto, intrat în vigoare pentru biroul național din România în baza Deciziei Comisiei 2007/482/CE;

3. *asigurat* - proprietarul sau utilizatorul unui vehicul sau tramvai a cărui răspundere civilă delictuală este preluată contractual de un asigurător RCA în baza contractului RCA valabil pentru prejudiciile produse terților din accidente de vehicule/tramvaie;

4. *asigurător RCA* - asigurător autorizat să practice asigurare RCA;

5. *birou național auto* - organizație profesională constituită în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de transport rutier al Comitetului de transporturi interne din cadrul Comisiei economice pentru Europa a ONU, și care grupează societățile de asigurare care sunt autorizate într-un stat să practice asigurarea de răspundere civilă auto;

6. *Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România* - asociație profesională, independentă și autonomă a tuturor societăților de asigurare, indiferent de forma de organizare și de statul în care își au sediul social, care, în baza legii, au dreptul să practice în România asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin accidente de

vehicule și care îndeplinește atribuțiile de birou național auto, de organism de plată a despăgubirilor, de organism de compensare, de centru de informare, precum și alte atribuții conferite prin lege;

7. *Carte Verde* - document internațional de asigurare emis în numele biroului național auto, în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de transport rutier al Comitetului de transporturi interne din cadrul Comisiei economice pentru Europa a ONU;

8. *cerere de despăgubire* - documentul prin care partea prejudiciată avizează producerea evenimentului și formulează asigurătorului RCA pretențiile de despăgubire;

9. *compensare directă* - mecanism facultativ de gestionare a daunelor de către asigurătorii RCA a propriilor asigurați;

10. *contract RCA* - contractul de asigurare de răspundere civilă auto obligatorie pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie care atestă existența asigurării de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule; condițiile contractuale pentru asigurarea RCA sunt stabilite de prezenta lege și de reglementările Autorității de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., emise în aplicarea acesteia; forma și conținutul contractului RCA se stabilesc prin reglementări ale Autorității A.S.F.;

11. *contractant* - persoana care încheie contractul RCA și se obligă față de asigurătorul RCA să plătească prima de asigurare;

12. *corespondent* - persoană pe care biroul național auto din România o desemnează pentru a reprezenta unul sau mai mulți asigurători din străinătate, membri ai altor birouri naționale auto, pentru soluționarea cererilor de despăgubire formulate de persoanele prejudiciate prin accidente de vehicule produse pe teritoriul României prin intermediul unor vehicule asigurate RCA de asigurătorii respectivi;

13. *limitele teritoriale de acoperire ale asigurării de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule:*

a) teritoriul României;

b) teritoriul statelor membre ale Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene;

c) teritoriul statelor care leagă direct două state membre ale Uniunii Europene, în care nu există birou național auto;

d) teritoriul statelor aflat în competența birourilor naționale auto care au semnat Acordul Multilateral;

14. *persoană prejudiciată* - persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract RCA;

15. *prejudiciu* - efectul negativ suferit de către persoana prejudiciată prin producerea unui risc acoperit printr-un contract RCA;

16. *răscumpărare* - partea din prejudiciu suportată de asigurat în condițiile prezentei legi;

17. *reprezentant de despăgubiri* - entitate desemnată de către un asigurător RCA în fiecare stat membru al Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană, diferit de acela în care asigurătorul este autorizat să practice asigurarea RCA, mandatată cu soluționarea cererilor de despăgubire formulate pentru prejudicii rezultate în urma unor accidente de vehicule produse într-un stat membru, altul decât cel de reședință al persoanei prejudiciate;

18. *teritoriul în care staționează în mod obișnuit vehiculul:*

a) teritoriul statului de unde vehiculul are o plăcuță de înmatriculare sau înregistrare, fie că aceasta este permanentă sau temporară; sau

b) în cazurile în care nu există înmatriculare/ înregistrare pentru un anumit tip de vehicul, dar vehiculul are un contract RCA ori un semn distinctiv similar plăcuței de înmatriculare/ înregistrare, teritoriul statului în care s-a eliberat contractul RCA sau semnul respectiv; sau

c) în cazurile în care pentru anumite tipuri de vehicule nu există plăcuță de înmatriculare/ înregistrare, contract RCA și nici vreun semn distinctiv, teritoriul statului în care proprietarul vehiculului este rezident permanent; sau

d) în cazul în care vehiculul nu are plăcuță de înmatriculare/înregistrare sau are o plăcuță care nu corespunde ori nu mai corespunde cu vehiculul și a fost implicat într-un accident, teritoriul statului în care a avut loc accidentul, cu scopul de a soluționa cererea de despăgubire de către biroul național auto sau organismul de plată a despăgubirilor;

19. *vehicul* - mijloc de transport cu sau fără propulsie proprie, destinat deplasării pe uscat, inclusiv orice tip de remorcă, indiferent dacă este cuplată sau nu, cu excepția celor care se deplasează pe șine, bicicletelor sau vehiculelor cu tracțiune animală, pentru care nu există obligația legală de înmatriculare sau înregistrare;

20. *Registrul Auto Român (RAR)* - organism tehnic specializat al Ministerului Transporturilor în domeniul vehiculelor rutiere și activităților conexe, cu atribuții prevăzute în legi speciale;

21. *unitate reparatoare auto* - persoană juridică română, legal autorizată RAR, care are în principal ca obiect de activitate executarea de lucrări de întreținere și reparație a vehiculelor.

Art. 2. - Obligatorietatea încheierii contractului RCA

Persoanele fizice sau juridice care au în proprietate vehicule supuse înmatriculării sau înregistrării în România, precum și tramvaie au obligația să se asigure pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a prejudiciilor produse prin accidente de vehicule în limitele teritoriale prevăzute la art. 1 alin. (2) pct.13.

Art. 3. - Excluderi de la obligația încheierii contractului RCA

Fac excepție de la obligația încheierii unui contract RCA persoanele fizice și juridice care utilizează exclusiv vehicule în scopul antrenamentelor, curselor, întrecerilor sau raliurilor, organizate legal; pentru riscurile ce derivă din aceste activități, proprietarii de vehicule sau organizatorii competiției se pot asigura facultativ.

CAPITOLUL II

Dispoziții generale privind contractul RCA

Art. 4. - Încheierea contractului RCA

(1) Contractul RCA se încheie pe o perioadă de la o lună la 12 luni, multiplu de o lună, în funcție de opțiunea asiguratului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), contractul RCA se poate încheia pe o perioadă mai mică de o lună în următoarele situații:

a) pentru vehiculele înmatriculate/înregistrate în alte state membre pentru care se solicită asigurarea în vederea importului în România, pe o perioadă de maximum 30 de zile de la data dobândirii proprietății, dovedită cu documente justificative;

b) pentru vehiculele destinate exportului, pe o perioadă de maximum 30 de zile;
c) pentru vehiculele care se autorizează provizoriu pentru circulație, pe perioade de 30 de zile, dar cumulată nu mai mult de 90 de zile.

(3) Plata primelor de asigurare se face integral sau în rate conform acordului dintre asigurat și asiguratorul RCA; contractul RCA produce efecte și în cazul în care rata primei de asigurare nu a fost plătită la termenul convenit între asigurat/contractant/utilizator și asiguratorul RCA, dacă asiguratorul RCA nu și-a exercitat dreptul de reziliere a contractului RCA conform art. 7 alin. (3); contractul RCA constituie titlu executoriu pentru ratele scadente și neachitate.

(4) Asigurarea RCA produce efecte în baza prevederilor prezentei legi, a reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea acesteia, precum și a încheierii contractului RCA între asigurat și un asigurator RCA; dovada asigurării RCA rezultă din emiterea contractului RCA, inclusiv prin mijloace electronice, conform reglementărilor A.S.F..

(5) Părțile pot conveni și includerea altor clauze suplimentare față de cele stabilite prin prezenta lege și prin reglementările emise de A.S.F. în aplicarea acesteia, cu excepția celor care restricționează drepturile persoanei prejudiciate.

(6) Asiguratul se obligă să plătească prima de asigurare asiguratorului RCA, iar asiguratorul RCA se obligă ca la producerea riscului asigurat să plătească despăgubirea terțului prejudiciat, în condițiile legii și ale contractului.

(7) La încheierea contractului RCA, precum și pe parcursul derulării acestuia, asiguratul are obligația să permită asiguratorului RCA accesul în baza de date CEDAM la evidența accidentelor și a cererilor de despăgubire anterioare și să furnizeze informațiile solicitate de asiguratorul RCA pentru evaluarea riscului și calculul primei de asigurare, stabilite prin reglementări ale A.S.F.

(8) Răspunderea asiguratorului RCA începe:

a) din ziua următoare celei în care expiră valabilitatea contractului RCA anterioare, pentru asiguratul care își îndeplinește obligația încheierii asigurării cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a acesteia;

b) din ziua următoare celei în care s-a încheiat contractul RCA, pentru persoanele care nu aveau o asigurare RCA valabilă la momentul încheierii asigurării;

c) din momentul eliberării contractului RCA, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a autorizației provizorii de circulație sau a înmatriculării/înregistrării vehiculului, pentru vehiculele comercializate care urmează să fie înmatriculate/înregistrate.

(9) În situația în care informațiile furnizate de asigurat sunt nereale la momentul încheierii contractului RCA, prima de asigurare poate fi recalculată și modificată de asiguratorul RCA după notificarea prealabilă a asiguratului.

(10) În cazul prevăzut la alin. (9) dacă asiguratul nu își exprimă acordul cu privire la modificarea condițiilor contractuale, acesta poate denunța contractul RCA în termen de 20 de zile de la data primirii notificării.

(11) Pentru menținerea clasei de bonus/malus, prin contractul RCA părțile pot conveni posibilitatea răscumpărării, respectiv suportarea de către asigurat a contravalorii despăgubirii corespunzătoare evenimentului, asiguratul compensând asiguratorului RCA cuantumul acesteia, ulterior achitării despăgubirii convenite persoanei prejudiciate.

Art. 5. - Contractul RCA

(1) Contractul RCA conține informații privind: numărul și data contractului, părțile contractului RCA, perioada de valabilitate, limitele maxime de răspundere stabilite de către

asigurătorul RCA, prima de asigurare, numărul ratelor, scadența ratelor, intermediarul, clasa bonus-malus, numărul de înmatriculare/înregistrare și numărul de identificare al vehiculului și statele în care acest document are valabilitate.

(2) Asigurătorii RCA solicită informațiile necesare pentru evaluarea riscului, conform propriilor criterii stabilite în tariful de primă și verifică corectitudinea informațiilor privind datele de identificare și tehnice ale vehiculului, datele proprietarului/utilizatorului acestuia.

(3) Asigurătorii RCA își asumă răspunderea pentru toate contractele RCA și pentru erorile sau omisiunile apărute la emiterea contractelor RCA fie direct, fie prin intermediarii în asigurări, definiți conform Legii nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Limitele minime de răspundere acoperite prin asigurarea RCA conform reglementărilor Uniunii Europene sunt următoarele:

a) pentru prejudicii materiale produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabilește, pentru accidente, la un nivel de 1.000.000 euro;

b) pentru vătămări corporale și decese, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate, limita de despăgubire se stabilește, pentru accidente, la un nivel de 5.000.000 euro.

(5) Limitele de răspundere sunt revizuite din 5 în 5 ani, în funcție de evoluția indicelui european al prețurilor de consum (IEPC) stabilit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.494/95 al Consiliului din 23 octombrie 1995 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum și sunt prevăzute în reglementările A.S.F..

(6) Contractul RCA poate fi suspendat la cererea asiguratului care a încheiat un contract RCA pe perioada suspendării dreptului de circulație al vehiculului conform prevederilor legale sau pe perioada imobilizării vehiculului; în situația producerii riscului pe perioada suspendării contractului RCA, asigurătorul este obligat la plata despăgubirii, acesta având drept de regres împotriva persoanei vinovate de producerea accidentului; procedura suspendării se stabilește prin reglementări comune ale Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Transporturilor și A.S.F..

(7) Contractul RCA dă dreptul persoanei prejudiciate, în cazul producerii unui prejudiciu, să se poate adresa pentru efectuarea reparației oricărei unități reparatoare auto, în condițiile legii, fără nicio restricție sau constrângere care ar putea să-i influențeze opțiunea.

CAPITOLUL III

Încetarea, nulitatea, rezilierea contractului RCA și asigurarea multiplă

Art. 6. - Încetarea contractului RCA

Valabilitatea contractului RCA încetează:

a) la data la care proprietarul vehiculului notifică asigurătorul RCA despre transmiterea dreptului de proprietate asupra vehiculului, însoțită de documente justificative;

b) la data la care vehiculul este radiat din circulație;

c) la împlinirea termenului stabilit în contractul RCA.

Art.7. - Desființarea, denunțarea și rezilierea contractului RCA

(1) Contractul RCA se desființează de drept dacă:

a) riscul asigurat s-a produs sau producerea lui a devenit imposibilă înainte de a începe obligația asigurătorului RCA;

b) producerea riscului asigurat a devenit imposibilă după începerea obligației asiguratorului RCA.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), atunci când asiguratul a plătit integral sau în rate prima de asigurare, acesta este îndreptățit să o recupereze proporțional cu perioada neexpirată a contractului RCA, dacă nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării; în cazul în care asiguratorul RCA este obligat la plata unor despăgubiri pentru evenimente acoperite prin contractul RCA, asiguratorul RCA este îndreptățit să recupereze de la asigurat prima de asigurare restituită acestuia, la cerere.

(3) Asiguratorul RCA poate rezilia contractul RCA ca urmare a neplății primei de asigurare la scadență în cazurile și în condițiile prevăzute de reglementările A.S.F. în aplicarea prezentei legi.

(4) Asiguratul poate denunța contractul RCA în cazul retragerii autorizației de funcționare a asiguratorului RCA sau al pronunțării de către instanța judecătorească competentă a hotărârii privind deschiderea procedurii de faliment a acestuia.

Art. 8. - Asigurarea RCA multiplă

(1) În cazul în care, pentru același vehicul, la data producerii accidentului, existau mai multe contracte RCA valabile, despăgubirea se suportă în părți egale de către toți asiguratorii RCA.

(2) Despăgubirea se plătește integral de către asiguratorul RCA la care s-a adresat persoana prejudiciată, urmând ca ulterior asiguratorul RCA în cauză să se îndrepte împotriva celorlalți asiguratori RCA pentru recuperarea părții de despăgubire, plătită în numele acestora.

(3) Asiguratul are obligația de a informa asiguratorul RCA despre încheierea altor contracte RCA cu alți asiguratori RCA și poate opta pentru menținerea în vigoare a unui singur contract RCA; dreptul de opțiune se exercită o singură dată pe perioada unui an calendaristic.

CAPITOLUL IV Scopul asigurării RCA

Art. 9. - Prevederi generale

(1) În baza unei primei unice, asigurarea RCA acoperă prejudiciile produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie.

(2) Asiguratorul RCA acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie și pentru cheltuielile făcute de aceștia în procesul civil, în conformitate cu:

a) la nivelul impus de legislația statului membru pe teritoriul căruia s-a produs accidentul sau la nivelul legislației din România în cazul în care acesta din urmă este mai mare;

b) la nivelul impus de legislația din România, în cazul în care persoanele prejudiciate sunt cetățeni ai unor state membre, în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care este valabil Tratatul privind Uniunea Europeană, dacă nu există birou național auto competent pe teritoriul traversat în care s-a produs accidentul.

(3) Despăgubirile se acordă în quantum egal cu întinderea prejudiciului până la limita maximă de răspundere a asiguratorului RCA care este egală cu cea mai mare valoare dintre limita de răspundere prevăzută în legislația aplicabilă, conform prevederilor alin.(2), și cea prevăzută în contractul RCA.

Art. 10. - Riscurile acoperite

(1) Asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile dovedite suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat.

(2) Fără a se depăși limitele de răspundere prevăzute în contractul RCA, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (4) și (5) și în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a contractului RCA, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în formă bănească pentru:

- a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial;
- b) prejudicii materiale, inclusiv costuri de radiere și înmatriculare, costuri cu taxe de timbru, cheltuieli cu limitarea prejudiciului, dovedite cu acte, cheltuieli aferente diminuării valorii vehiculului după reparații, dovedite cu acte sau expertiză;
- c) prejudicii reprezentând consecința lipsei de folosință a vehiculului avariat, inclusiv înlocuirea temporară a vehiculului, pe baza opțiunii persoanei prejudiciate;
- d) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana prejudiciată sau cheltuieli aferente în cazul soluționării alternative a litigiului dacă soluția este favorabilă persoanei prejudiciate.

(3) Indiferent de locul în care s-a produs accidentul de vehicul - pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri, atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării vehiculului asigurat, asigurătorul RCA acordă despăgubiri până la limita de răspundere prevăzută în contractul RCA pentru:

- a) prejudiciul produs de dispozitivele sau instalațiile cu care a fost echipat vehiculul, inclusiv pentru prejudiciul produs din cauza desprinderii accidentale a remorcii, semiremorcii ori a atașului tractat de vehicul;
- b) prejudiciul produs din culpa conducătorului vehiculului asigurat, inclusiv în cazurile în care la data accidentului conducătorul vehiculului:
 - (i) a condus vehiculul fără consimțământul explicit sau implicit al asiguratului;
 - (ii) nu este titularul unui permis care să îi dea dreptul să conducă vehiculul respectiv;
 - (iii) nu a respectat obligațiile legale de ordin tehnic cu privire la starea și siguranța vehiculului respectiv;
- c) prejudiciul produs prin fapta lucrului, când prejudiciul își are cauza în însușirile, acțiunea sau inacțiunea vehiculului, prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea vehiculului, prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor, materialelor sau a obiectelor transportate;
- d) prejudiciile produse ca urmare a vătămării corporale sau decesului membrilor familiei asiguratului sau membrilor familiei conducătorului auto, cu excepția despăgubirilor solicitate de către conducătorul auto vinovat de producerea accidentului;
- e) prejudiciile provocate terților, drept consecință a deschiderii ușilor vehiculului, în timpul mersului sau atunci când vehiculul este oprit ori staționează, de către pasagerii acestuia, fără asigurarea că nu se pune în pericol siguranța deplasării celorlalți participanți la trafic.

Art. 11. - Excluderi

Asigurătorul RCA nu acordă despăgubiri pentru:

- a) cazurile în care proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului vinovat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:
 - (i) într-un caz de forță majoră;
 - (ii) din culpa exclusivă a persoanei prejudiciate;

(iii) din culpa exclusivă a unei terțe persoane, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 10 alin. (3) lit. e);

b) prejudiciile produse bunurilor aparținând conducătorului vehiculului răspunzător de producerea accidentului, precum și cele produse ca urmare a vătămării corporale sau decesului acestuia, indiferent cine solicită aceste despăgubiri;

c) următoarele situații:

(i) prejudiciile au fost produse bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice, dacă au fost provocate de un vehicul asigurat RCA, aflat în proprietatea ori utilizat de aceeași persoană fizică sau juridică și care este condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică;

(ii) bunul avariat și vehiculul asigurat fac parte din patrimoniul comun al soților;

(iii) bunul avariat este utilizat de proprietarul vehiculului asigurat, care a produs dauna;

d) prejudiciile cauzate în situațiile în care nu se face dovada valabilității la data accidentului a asigurării RCA sau asigurătorul RCA nu are răspundere;

e) partea din prejudiciu care depășește limitele de răspundere stabilite prin contractul RCA, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor prejudiciate și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului;

f) amenzile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului;

g) cheltuielile făcute în procesul penal de proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

h) sumele pe care conducătorul vehiculului răspunzător de producerea prejudiciului este obligat să le plătească proprietarului sau utilizatorului care i-a încredințat vehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui vehicul;

i) prejudiciile produse bunurilor transportate, dacă între proprietarul sau utilizatorul vehiculului care a produs accidentul ori conducătorul auto răspunzător și persoanele prejudiciate a existat un raport contractual la data producerii accidentului;

j) prejudiciile produse persoanelor sau bunurilor aflate în vehiculul cu care s-a produs accidentul, dacă asigurătorul RCA poate dovedi că persoanele prejudiciate știau că vehiculul respectiv era furat;

k) prejudiciile produse de dispozitivele sau de instalațiile montate pe vehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje ori instalații de lucru, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

l) prejudiciile produse prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

m) prejudiciile produse ca urmare a transportului de produse periculoase: radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corozive, combustibile, care au determinat sau au agravat producerea prejudiciului;

n) prejudiciile cauzate prin utilizarea unui vehicul în timpul unui atac terorist sau război, dacă evenimentul are directă legătură cu respectivul atac ori război.

Art. 12. - Culpa comună

(1) În situația în care persoana prejudiciată a contribuit, din culpă, la producerea accidentului sau la mărirea prejudiciului, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai

pentru partea din prejudiciu care îi este imputabilă - culpa comună; în astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea constatată prin orice mijloc de probă.

(2) În situația în care nu se poate stabili întinderea răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident, fiecare parte având dreptul la despăgubire în proporția în care nu s-a făcut răspunzătoare de producerea accidentului.

Art. 13. - Cuantumul despăgubirilor

(1) Despăgubirile se acordă în cuantum egal cu întinderea prejudiciului până la limita maximă de răspundere a asiguratorului RCA care este egală cu cea mai mare valoare dintre limita de răspundere prevăzută în legislația aplicabilă și cea prevăzută în contractul RCA.

(2) Despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul le plătește cu titlu de dezdăunare și cheltuielile de judecată și/sau cheltuielile aferente în cazul soluționării alternative a litigiului persoanelor prejudiciate prin vătămare corporală sau deces și prin avarierea ori distrugerea de bunuri.

(3) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori decesului, despăgubirile se acordă atât pentru persoanele aflate în afara vehiculului care a produs accidentul, cât și pentru persoanele aflate în acel vehicul, cu excepția conducătorului vehiculului din vina caruia s-a produs accidentul.

(4) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori decesului altor persoane în afara conducătorului auto răspunzător de producerea accidentului, se acordă despăgubiri și pentru prejudiciile produse soțului/soției sau persoanelor care se află în întreținerea proprietarului ori conducătorului vehiculului asigurat.

(5) Pentru avarierea sau distrugerea bunurilor, despăgubirile se acordă pentru bunurile aflate în afara vehiculului care a produs accidentul, iar pentru bunurile aflate în acel vehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu proprietarul sau cu utilizatorul vehiculului respectiv, precum și dacă nu aparțineau proprietarului, utilizatorului ori conducătorului vehiculului răspunzător de producerea accidentului.

(6) Despăgubirile, astfel cum sunt prevăzute la alin. (1)-(5), se acordă și în cazul în care conducătorul vehiculului, răspunzător de producerea accidentului, este o altă persoană decât asiguratul.

(7) Despăgubirile se plătesc și atunci când persoanele prejudiciate nu au domiciliul, reședința sau sediul în România.

(8) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori decesului unei persoane ori de avariere sau distrugere de bunuri, se acordă despăgubiri dacă vehiculul care a produs accidentul este identificat și asigurat, chiar dacă autorul accidentului a rămas neidentificat.

CAPITOLUL V

Obligațiile asiguratului

Art. 14. - Notificarea asiguratorului RCA în cazul producerii unui eveniment asigurat

(1) Ca urmare a producerii unui accident de vehicule, asiguratul notifică asiguratorul RCA cu privire la aceasta în termen de 5 zile lucrătoare de la producerea accidentului.

(2) Asiguratul furnizează asigurătorului RCA informații cu privire la cauzele și împrejurările producerii accidentului, documentele necesare instrumentării cazului.

(3) Asiguratul înștiințează asigurătorul RCA în termenul prevăzut la alin. (1), cu privire la faptul că:

a) partea prejudiciată a solicitat despăgubirea de la acesta;

b) procedurile penale sau administrative au fost îndreptate împotriva lui în legătură cu evenimentul produs și informează asigurătorul RCA imediat cu privire la demersul acestor proceduri și rezultatul acestora;

c) partea prejudiciată și-a exercitat dreptul de a fi despăgubită prin înaintarea unei cereri către o instanță judecătorească sau către o altă autoritate, în situația în care contractantul află despre acest lucru;

d) informațiile înscrise în contractul RCA sau în declarația dată conform la art. 4 alin. (7) au suferit modificări intervenite în timpul derulării contractului.

(4) Termenele prevăzute la alin.(1) și (3) nu se aplică în situația în care asiguratul face dovada imposibilității îndeplinirii acestei obligații.

(5) Neîndeplinirea de către asigurat a obligației prevăzute la alin. (3) nu limitează dreptul persoanei prejudiciate de a fi despăgubită.

Art. 15. - Informarea persoanei prejudiciate

Asiguratul transmite părții prejudiciate, la cererea acesteia, informațiile necesare pentru formularea pretențiilor de despăgubire, în special:

a) numele, prenumele și locul de rezidență ale persoanei care a condus vehiculul asigurat în momentul producerii daunei;

b) numele, prenumele și locul de rezidență sau denumirea, sediul contractantului ori asiguratului vehiculului;

c) denumirea, sediul asigurătorului RCA care a emis contractul RCA, seria și numărul contractului RCA, precum și numărul de înmatriculare/înregistrare al vehiculului asigurat ori numărul de identificare al acestuia.

CAPITOLUL VI

Obligațiile asigurătorului RCA

Art. 16. - Stabilirea primei de asigurare RCA și informarea asiguratului

(1) Asigurătorul RCA stabilește o primă de asigurare astfel încât să se acopere toate obligațiile ce decurg din încheierea contractelor RCA.

(2) Pentru determinarea sumei reprezentând prima de asigurare, asigurătorul RCA ia în calcul istoricul daunelor plătite pentru accidente produse prin intermediul vehiculului asigurat. Criteriile de aplicare pentru sistemul bonus/malus sunt prevăzute în reglementări ale A.S.F.

(3) Asigurătorul RCA prezintă asiguratului sau potențialului asigurat, la solicitarea acestuia, calculul actuarial și indicatorii utilizați privind modul de determinare a primei de asigurare.

(4) Asigurătorul RCA comunică A.S.F., la solicitarea acesteia, următoarele informații:

a) modalitatea de stabilire a primei de asigurare;

b) datele statistice în baza cărora este stabilită prima de asigurare;

c) raportul actuarial care stă la baza determinării tarifului de primă;

d) orice alte informații privind modalitatea de calcul a primei de asigurare.

(5) Asigurătorul RCA eliberează asiguratului/utilizatorului, în termen de 15 zile de la înregistrarea solicitării acestuia, un certificat privind daunele înregistrate, pe parcursul ultimilor 5 ani de relații contractuale, sau absența acestor daune.

(6) Procedura privind constatarea daunelor se stabilește prin reglementări ale A.S.F..

(7) Personalul care efectuează constatarea daunelor este avizat de A.S.F. pe baza dovedirii studiilor superioare de specialitate, a certificării profesionale, a derulării cursurilor de formare profesională continuă la un formator autorizat și a certificării/evaluării de către Institutul de Studii Financiare; procedura de avizare și înregistrare a personalului care efectuează constatarea daunelor se stabilește prin reglementări ale A.S.F..

Art. 17. - Cererea de despăgubire

Persoana prejudiciată are dreptul să înainteze cererea de despăgubire către asigurătorul RCA sau către propriul asigurător RCA în cazul compensării directe, în cazul producerii unui risc acoperit prin asigurarea RCA sau către BAAR, în cazul producerii unui risc acoperit de acesta în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 18. - Soluționarea cererii de despăgubire

(1) În termen de cel mult 3 luni de la data înaintării cererii de despăgubire de către asigurat ori de către partea prejudiciată, asigurătorul RCA este obligat:

a) fie să răspundă cererii părții solicitante, formulând în scris o ofertă de despăgubire justificată, transmisă cu confirmare de primire, în cazul în care se dovedește răspunderea asiguratului în producerea riscurilor acoperite prin asigurarea RCA, iar prejudiciul a fost cuantificat;

b) fie să notifice părții prejudiciate în scris, cu confirmare de primire, motivele pentru care nu a aprobat, în totalitate sau parțial, pretențiile de despăgubire.

(2) Dacă în termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asigurătorul RCA nu a notificat părții prejudiciate respingerea pretențiilor de despăgubire, precum și motivele respingerii, asigurătorul RCA este obligat la plata despăgubirii.

(3) Asigurătorul RCA poate desfășura propriile investigații privind producerea accidentului dacă există suspiciuni întemeiate asupra producerii acestuia în termenul prevăzut la alin. (1), în condițiile în care acesta nu face obiectul unor cercetări penale aflate în curs de desfășurare; rezultatul motivat al investigațiilor se comunică părții prejudiciate în termen de 3 zile lucrătoare de la finalizarea acesteia dar fără a depăși termenul prevăzut la alin.(1).

(4) Despăgubirea se plătește de către asigurătorul RCA în maximum 10 zile de la data depunerii documentelor necesare stabilirii răspunderii și cuantificării daunei, sau de la data la care asigurătorul RCA a primit o hotărâre judecătorească definitivă sau acordul entității de soluționare a litigiului cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească; documentele care stau la baza cererii de despăgubire sunt stabilite prin reglementări ale A.S.F..

(5) Dacă asigurătorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenul prevăzut la alin. (1) sau și le îndeplinește în mod defectuos, inclusiv dacă diminuează nejustificat despăgubirea, se aplică o penalizare calculată pentru fiecare zi de întârziere, prin aplicarea dobânzii Banca Națională a României ROBOR plus o marjă anualizată de 30 de puncte procentuale pentru întreaga sumă de despăgubire cuvenită sau la diferența de sumă neachitată, care se plătește de asigurător.

(6) În cazurile privind vătămările corporale și daunele morale care fac obiectul unui litigiu, penalitățile sunt stabilite de către instanța judecătorească.

Art. 19. - Stabilirea despăgubirilor

(1) Despăgubirea se stabilește și se efectuează în conformitate cu prevederile art.13 iar în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor prejudiciate prin accidente produse de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercită împotriva asigurătorului RCA, în limitele obligației acestuia cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienți forțați.

(2) Pentru prejudiciile produse bunurilor, despăgubirile se stabilesc pe baza prețurilor de referință pe piață la data producerii riscului asigurat.

(3) Drepturile persoanelor prejudiciate prin accidente produse pe teritoriul României de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate RCA de către asigurători cu sediul în state aflate în aria de competență a unui birou național auto se exercită împotriva asigurătorului RCA prin BAAR sau prin corespondenții desemnați, după caz, dacă sunt îndeplinite condițiile de la art. 21.

(4) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori de deces rezultate în urma unui accident de vehicule, stabilirea despăgubirii, atât pe cale amiabilă, cât și pe cale judecătorească, se realizează pe baza următoarelor criterii generale de evaluare:

a) despăgubirile cuvenite persoanelor prejudiciate ca urmare a vătămării integrității corporale ori a sănătății persoanelor sau decesului acestora se evaluează pe baza punctajului obținut prin însumarea punctelor, comunicat de către Institutul Național de Medicină Legală și prevăzut în reglementările A.S.F., corespunzător categoriilor de prejudicii nepatrimoniale rezultate în urma producerii accidentului de vehicule;

b) evaluarea despăgubirilor are în vedere un nivel mediu prezumat al suferinței îndurate de persoanele prejudiciate;

c) valoarea unui punct traumatic este egală cu dublul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată de la data producerii accidentului;

d) despăgubirile se pot ajusta în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte, pe bază de probe; sarcina probei pentru majorarea, respectiv diminuarea cuantumului despăgubirilor evaluate conform reglementărilor A.S.F. va reveni părții care a propus ajustarea;

e) ajustarea nivelului despăgubirii conform prevederilor lit. c) nu va putea depăși 25 % față de nivelul mediu prezumat;

f) punctajul pentru suferințele cauzate prin vătămarea integrității corporale ori a sănătății persoanelor sau decesul acestora va fi determinat global și include toate tipurile de prejudicii nepatrimoniale.

(5) La stabilirea despăgubirii în caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății se iau în considerare următoarele dispoziții speciale:

a) dreptul la repararea prejudiciului nepatrimonial aparține persoanei căreia i-a fost vătămată integritatea corporală ori sănătatea;

b) despăgubirile se stabilesc pe baza punctajului prevăzut punctajului comunicat de către Institutul Național de Medicină Legală și prevăzut în reglementările A.S.F., cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor alin. (4) lit. c);

c) stabilirea punctajului pe baza căruia se evaluează prejudiciul nepatrimonial rezultat în urma vătămării integrității corporale sau a sănătății se realizează de către medicii legiști din

Rețeaua Națională de Medicină Legală; procedura de evaluare a persoanelor vătămate și raporturile dintre Institutul Național de Medicină Legală și părțile interesate se stabilesc prin reglementări ale A.S.F.;

d) suma punctajului aferent leziunilor multiple nu va putea depăși 200 de puncte traumatiche, echivalentul stării vegetative persistente – SVP, indiferent de numărul, natura sau gravitatea leziunilor.

(6) La stabilirea despăgubirii în caz de deces se iau în considerare următoarele:

a) durerea încercată prin decesul victimei se prezumă pentru ascendenții, descendenții, colateralii privilegiați și soțul supraviețuitor;

b) pentru ascendenții privilegiați, descendenții de gradul I, colateralii privilegiați și soțul supraviețuitor despăgubirile pentru prejudiciul moral suferit de aceștia se stabilesc pe baza punctajului comunicat de către Institutul Național de Medicină Legală și prevăzut în reglementările A.S.F., cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor alin. (4) lit. c);

c) pentru alte persoane, care pot dovedi existența unui prejudiciu încercat prin decesul victimei, despăgubirile, stabilite pe baza punctajului comunicat de către Institutul Național de Medicină Legală, prevăzut în reglementările A.S.F. și corespunzător colateralilor privilegiați, sunt maximale;

d) durerea încercată prin decesul persoanei vinovate de producerea accidentului nu poate face obiectul unor pretenții de despăgubire.

(7) Intinderea răspunderii civile delictuale a asiguratului nu poate depăși întinderea răspunderii contractuale a asigurătorului RCA, până la atingerea limitelor de răspundere prevăzute în asigurarea RCA.

Art. 20. - Plata despăgubirilor

(1) Despăgubirile se plătesc de către asigurătorul RCA persoanelor fizice sau juridice prejudiciate.

(2) Despăgubirile nu pot fi urmărite de creditorii asiguratului RCA.

(3) Despăgubirile se plătesc asiguraților dacă aceștia dovedesc că au despăgubit persoanele prejudiciate și despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 22.

(4) În cazul în care în drepturile persoanei prejudiciate s-a subrogat asigurătorul facultativ al acesteia, eventuala diferență de despăgubire dintre contractul de asigurare facultativă și contractul RCA rămâne pe contul contractului de asigurare facultativă, neputând fi recuperată de la asigurat, dacă despăgubirea plătită din contractul facultativ nu depășește limita maximă a despăgubirii ce poate fi acordată de asigurătorul RCA pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de vehicul, prevăzută de legislația în vigoare.

(5) În situația în care părțile nu se înțeleg asupra cuantumului despăgubirii, suma care nu face obiectul litigiului este plătită de către asigurătorul RCA înainte ca acesta să se fi soluționat prin negocieri, prin soluționarea alternativă a litigiilor sau de către instanța judecătorească.

(6) În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin soluționarea alternativă a litigiilor sau prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în baza acordului rezultat în urma soluționării alternative a litigiului sau în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă.

Art. 21. – Reprezentantul de despăgubiri

(1) Asigurătorii RCA au obligația să desemneze în fiecare stat aparținând Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană un reprezentant însărcinat cu regularizarea prejudiciilor provocate de vehicule supuse obligației de asigurare în România rezidenților în aceste state, cu condiția ca accidentul să se producă pe teritoriul unui alt stat decât statul de reședință al persoanei prejudiciate.

(2) Reprezentantul de despăgubiri este împuternicit să instrumenteze cazurile de daună în numele și în contul asigurătorului RCA și să reprezinte asigurătorul RCA. În acest scop, reprezentantul de despăgubiri întocmește dosarul de daună și ia toate măsurile necesare pentru soluționarea cererilor de despăgubire pretinse de partea prejudiciată, pentru prejudiciile cauzate în urma unui accident de vehicule:

a) pentru care asigurarea obligatorie RCA a fost emisă de către un asigurător RCA ori de filiala acestuia în alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul;

b) care provine din alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul; și

c) pentru prejudiciul produs în alt stat membru decât cel în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(3) Reprezentantul de despăgubiri poate acționa pentru mai mulți asigurători RCA.

(4) Reprezentantul de despăgubiri trebuie să fie mandatat să reprezinte asigurătorul RCA cu puteri depline, inclusiv cu drept de dispoziție în fața părții prejudiciate, să i se atribuiască competența necesară pentru a răspunde pretențiilor de despăgubire justificate ale părții prejudiciate și să fie apt să examineze cazul în limba oficială a statului membru în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(5) Numirea unui reprezentant de despăgubiri nu exclude dreptul părții prejudiciate de a institui proceduri directe împotriva persoanei care a cauzat prejudiciul sau a asigurătorului RCA al acesteia, după caz.

(6) Asigurătorul RCA este obligat să informeze BAAR cu privire la numele și prenumele, data nașterii și adresa ori punctul de lucru ale reprezentantului de despăgubiri, în cazul în care acesta este reprezentat de o persoană fizică, sau cu privire la denumire și sediu, în cazul în care este reprezentat de o persoană juridică, precum și cu privire la toate modificările în privința reprezentantului, în termen de 7 zile de la numire ori de la producerea modificărilor respective.

CAPITOLUL VII

Dreptul asigurătorului RCA de a solicita recuperarea sumelor plătite

Art. 22. - Condiții

Asigurătorul RCA recuperează sumele plătite drept despăgubire de la persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului, în cazul în care se dovedește că:

a) accidentul a fost produs cu intenție;

b) accidentul a fost produs în timpul comiterii unor fapte incriminate de dispozițiile legale privind circulația pe drumurile publice ca infracțiuni săvârșite cu intenție, chiar dacă aceste fapte nu s-au produs pe astfel de drumuri sau în timpul comiterii altor infracțiuni săvârșite cu intenție;

c) accidentul a fost produs în timpul când autorul infracțiunii săvârșite cu intenție încearcă să se sustragă de la urmărire;

d) persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului a condus vehiculul fără consimțământul contractantului;

e) asiguratul a refuzat în mod nejustificat îndeplinirea obligațiilor sale împiedicând în acest fel asiguratorul RCA să desfășoare propria investigație conform prevederilor art. 18 alin. (3), iar asiguratorul este în măsură să probeze că acest fapt a condus la plata nejustificată a despăgubirii.

CAPITOLUL VIII Compensarea directă între asiguratorii RCA

Art. 23. – Prevederi generale

(1) În urma compensării directe, asiguratorul RCA al persoanei prejudiciate recuperează contravaloarea daunei de la asiguratorul RCA al persoanei vinovate de producerea prejudiciului.

(2) Compensarea directă este aplicabilă la îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) accidentele auto se produc pe teritoriul României;

b) vehiculele implicate în accidentele auto sunt înmatriculate/înregistrate în România;

c) prejudiciile sunt produse exclusiv vehiculelor;

d) ambele vehicule implicate în accidentul auto au asigurare RCA valabilă la data evenimentului;

e) prejudiciile exclud vătămrile corporale.

(3) Procedura compensării directe se stabilește prin convenții multilaterale încheiate între asiguratorii RCA.

(4) Prevederile alin. (1) – (3) nu afectează dreptul persoanei prejudiciate în urma unui accident auto produs de un vehicul asigurat RCA de a exercita acțiunea directă pentru recuperarea prejudiciului produs împotriva asiguratorului RCA al persoanei vinovate de producerea accidentului auto.

CAPITOLUL IX Verificarea asigurării RCA

Art. 24. - Condiții speciale de verificare a vehiculelor înmatriculate/înregistrate pe teritoriul României

La înscrierea în circulație, la efectuarea de modificări în certificatul de înmatriculare/înregistrare sau în cartea de identitate a unui vehicul și la efectuarea verificărilor tehnice periodice este obligatorie prezentarea dovezii existenței contractului RCA, în condițiile prezentei legi.

Art. 25. - Verificarea vehiculelor înmatriculate/înregistrate

(1) Nu sunt supuse procedurii de control documentele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru vehiculele care staționează în mod obișnuit pe teritoriul statelor

membre sau pe al celor aflate în competența birourilor naționale care au semnat Acordul Multilateral și nici pentru cele care staționează în mod obișnuit pe teritoriul unor state terțe, dacă acestea intră pe teritoriul României de pe teritoriul unui alt stat membru.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1) controalele sunt permise dacă acestea au un caracter nesistematic, nediscriminatoriu și nu urmăresc exclusiv verificarea asigurării RCA.

(3) Pentru vehiculele, care nu se află în situația prevăzută la alin. (1) este obligatorie verificarea documentelor care atestă existența asigurării RCA valabilă în România la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat de către personalul poliției de frontieră.

(4) Persoanele care nu se regăsesc într-una dintre situațiile prevăzute la art. 26 sau persoanele care la control nu pot face dovada existenței asigurării RCA valabile sunt obligate să încheie asigurarea de frontieră prevăzută la art. 27.

Art. 26. -Vehicule înmatriculate în străinătate

Persoanele care intră pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate sau înregistrate în afara teritoriului României se prezumă a fi asigurate, în condițiile prezentei legi, dacă:

a) biroul național auto competent în statul pe teritoriul căruia vehiculul staționează în mod obișnuit este semnatar al Acordului Multilateral;

b) prezintă documente internaționale de asigurare pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, valabile în România.

CAPITOLUL X Asigurarea de frontieră

Art. 27. - Prevederi generale

(1) Asigurarea de frontieră are ca scop acoperirea prin asigurare a riscurilor de răspundere civilă pentru vehiculele care aparțin unui stat terț care pătrund pe teritoriul României fără a avea un contract RCA valabil sau al căror contract RCA expiră pe perioada șederii în România.

(2) Conducătorul auto al unui vehicul aparținând altui stat, cu excepția aceluia care deține o Carte Verde valabilă, emisă sub autoritatea unui birou național competent, și cu excepția conducătorului auto a cărui asigurare de răspundere civilă pe teritoriul statului membru de reședință este garantată de biroul național al aceluia stat, încheie un contract de asigurare de frontieră.

(3) Asigurarea de frontieră se încheie la data intrării vehiculului pe teritoriul României sau cel târziu la data expirării documentului internațional de asigurare pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule valabil în România, pentru o perioadă de 30 de zile.

(4) Pentru vehiculele care staționează în mod obișnuit în alte state decât cele aflate în aria de competență a unui birou național, asigurarea de frontieră se poate prelungi pe noi perioade de câte 30 de zile.

(5) La încheierea asigurării de frontieră, în baza unei prime de asigurare, se emite conducătorului auto al vehiculului un document denumit *Asigurare de frontieră RC pentru vehicule* cu valabilitate în toate statele membre ale Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană.

Art. 28. - Cerințele și riscurile acoperite

(1) Cerințele privind forma certificatului de asigurare de frontieră sunt prevăzute prin Regulamentul BAAR.

(2) Asigurarea de frontieră acoperă prejudiciile suferite în urma unor evenimente produse în limitele teritoriale de acoperire pe perioada de valabilitate prevăzută în certificatul de asigurare de frontieră.

(3) Asigurătorii mandatați de BAAR exercită activitatea de încheiere a asigurării de frontieră în numele și pe seama BAAR, pe baze contractuale.

(4) Conducătorul vehiculului a cărui utilizare pe teritoriul României este condiționată de încheierea asigurării de frontieră prezintă certificatul de asigurare de frontieră pentru întreaga durată de deplasare a vehiculului pe teritoriul României, după ce a expirat valabilitatea documentului internațional de asigurare pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, până la ieșirea de pe teritoriul României.

(5) Conducătorii vehiculelor care nu își îndeplinesc obligația de a încheia asigurarea de frontieră sunt sancționați în conformitate cu prevederile legale aplicabile în România.

CAPITOLUL XI

Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România

Art. 29. - Prevederi generale

(1) Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România, denumit în continuare *BAAR*, are următoarele atribuții:

- a) de birou național auto;
- b) de organism de plată a despăgubirilor, în conformitate cu prevederile art. 30;
- c) de centru de informare, în conformitate cu prevederile art. 31;
- d) de organism de compensare, în conformitate cu prevederile art. 32;
- e) de administrare a bazei de date privind evidența contractelor RCA;
- f) de a colecta și centraliza date în vederea publicării de statistici privind asigurările auto la nivel național și internațional;
- g) de a publica tarife de referință în domeniul asigurării RCA, rezultate din prelucrarea datelor colectate conform lit. f), fără a afecta însă dreptul fiecărui asigurător RCA de a le stabili în mod liber;
- h) de a publica pe site-ul propriu date privind tendințele referitoare la fluctuațiile tarifelor utilizate de asigurătorii RCA;
- i) de a colecta și publica date și informații agregate privind piața asigurărilor auto din România, inclusiv în ceea ce privește volumul daunelor;
- j) de a elabora și publica analize și studii comparative privind tarifele utilizate de asigurătorii RCA din statele membre și alte informații considerate relevante pentru asigurarea RCA;
- k) de a publica statistici privind evoluția nivelurilor despăgubirilor în cazurile de vătămare a integrității corporale sau a sănătății ori pentru deces;
- l) de a publica pe site-ul propriu date statistice privind tarifele practicate de unitățile reparatoare specializate în reparația vehiculelor.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor de birou național auto, de organism de plată a despăgubirilor și de organism de compensare, BAAR își constituie o structură proprie denumită

Fondul național de protecție, prin contribuția tuturor membrilor, proporțional cu volumul primelor brute încasate din vânzarea contractelor RCA/Carte Verde; disponibilul Fondului național de protecție, contribuția și termenele de plată la acesta se stabilesc prin reglementări ale A.S.F. la propunerea BAAR, astfel încât BAAR să își poată îndeplini în orice moment atribuțiile de birou național auto, de organism de plată a despăgubirilor și de organism de compensare.

(3) Actul prin care se constată și se individualizează obligația unui asigurător de plată a contribuției la BAAR constituie, potrivit legii, titlu de creanță; la data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia BAAR declanșează procedura silită de recuperare a creanțelor, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(4) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), BAAR despăgubește persoanele prejudiciate în calitate de garant al obligației de despăgubire și, după plata despăgubirii, se subrogă în drepturile acestora dobândind un drept de regres împotriva persoanei sau persoanelor responsabile pentru repararea prejudiciului, în privința despăgubirii plătite, a cheltuielilor legate de instrumentarea și lichidarea pretențiilor de despăgubire, precum și pentru dobânda legală aferentă cheltuielilor efectuate.

(5) BAAR încheie memorandumuri de colaborare privind schimbul de informații cu autoritățile, instituțiile și societățile care contribuie la siguranța circulației pe drumurile publice; pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - d), BAAR încheie acorduri cu entitățile echivalente din celelalte state.

(6) În vederea îndeplinirii de către A.S.F. a obiectivelor privind supravegherea prudențială BAAR furnizează, la cererea A.S.F. sau din proprie inițiativă, date și informații agregate și/sau individuale privind asigurarea RCA.

(7) Conducerea asociației, criteriile care trebuie îndeplinite de către persoanele propuse pentru funcțiile de conducere, actul constitutiv, statutul și modificările acestora, nivelurile cotizațiilor, a contribuțiilor pentru fond și a taxei de administrare a bazei de date se stabilesc de către BAAR cu avizul prealabil al A.S.F.

(8) Bugetul de venituri și cheltuieli al asociației, atât cel preliminar, cât și executia acestuia se aproba de către A.S.F.

(9) La cererea proprietarilor de autovehicule, BAAR eliberează în termen de 15 zile calendaristice o atestare privind acțiunile de răspundere civilă ale terților.

Art. 30. - Atribuții ale BAAR în calitate de organism de plată a despăgubirilor

(1) În calitate de organism de plată a despăgubirilor, BAAR garantează fără a avea beneficiu de discuțiune, despăgubirea persoanelor prejudiciate, rezidenți ai statelor membre, prin accidente produse pe teritoriul României, sau pe teritoriul unui alt stat membru decât statul lor de rezidență, prin intermediul unor vehicule sau tramvaie care stăionează în mod obișnuit pe teritoriul României sau pe teritoriul unui stat al cărui birou național auto nu a semnat Acordul Multilateral, neasigurate RCA cu toate că, în conformitate cu prevederile legii, pentru acestea trebuia încheiată asigurarea RCA sau prin intermediul unor vehicule neidentificate, în următoarele condiții:

a) dacă vehiculul sau tramvaiul a fost identificat dar nu era asigurat pentru RCA, se acordă despăgubiri atât pentru daune materiale cât și pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății ori pentru deces;

b) dacă vehiculul sau tramvaiul rămâne neidentificat, se acordă despăgubiri doar pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății ori pentru deces; se acordă despăgubiri și pentru daune materiale cu aplicarea unei frânze de 500 euro în echivalent lei la cursul comunicat de

BNR la data producerii accidentului, dacă în urma unui astfel de accident a rezultat decesul unei persoane sau s-a pricinuit integrității corporale sau sănătății unei persoane, o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mult de 60 de zile; accidentul produs de un vehicul care a rămas neidentificat este accidentul în care respectivul vehicul a intrat în coliziune directă cu persoana accidentată sau cu bunul pe care l-a avariat, după care a părăsit locul accidentului.

(2) BAAR intervine în calitate de organism de plată a despăgubirilor și în cazul accidentelor provocate pe teritoriul României sau pe teritoriul unui alt stat membru, prin intermediul unui vehicul neasigurat pentru RCA, exportat dintr-un alt stat membru în România, dacă accidentul se produce în termen de 30 de zile de la data acceptării exportului.

(3) Nu pot beneficia de despăgubiri persoanele care la data producerii accidentului, au posibilitatea să își recupereze prejudiciile suferite în baza unei asigurări facultative sau obligatorii ori în baza legii și nici cele care au urcat de bunăvoie în vehiculul condus de către persoana vinovată pentru producerea accidentului, dacă se dovedește că acestea știau că pentru vehiculul respectiv nu era în vigoare un contract RCA.

(4) Nicio entitate care a compensat în orice fel persoanele prejudiciate sau a oferit acestora servicii în legătură cu prejudiciile suferite, inclusiv servicii medicale, în baza unor contracte încheiate ori în baza legii, nu are dreptul să solicite de la BNAAR recuperarea cheltuielilor efectuate.

(5) Cuantumul prejudiciului suferit de persoanele prejudiciate prin accidente de vehicule produse pe teritoriul României precum și persoanele care pot beneficia de despăgubiri și condițiile de intervenție ale BAAR în calitate de organism de plată a despăgubirilor, sunt stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale normelor adoptate în aplicarea acesteia în vigoare în România la data producerii accidentului.

(6) Pentru cazurile de daună care sunt soluționate prin intermediul organismelor de compensare sau a fondurilor de garantare din statele de reședință ale persoanelor păgubite sau din statele pe teritoriul cărora s-au produs accidentele, cuantumul prejudiciului este stabilit de aceste organisme, în condițiile respectării clauzelor acordului pe care l-au încheiat cu BAAR.

(7) BAAR nu poate plăti despăgubiri pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident care să depășească limitele de răspundere ale asigurătorului RCA prevăzute de legislația în vigoare la data producerii accidentului în România sau de legislația în vigoare a celorlalte state pe teritoriul cărora s-a produs accidentul, din care va fi dedusă, după caz, franșiza prevăzută prin lege.

Art. 31. - Atribuții ale BAAR în calitate de centru de informare

(1) În calitate de centru de informare, BAAR are următoarele atribuții:

a) furnizează, la solicitarea persoanelor prejudiciate sau a centrelor de informare din celelalte state semnatare ale Acordului cu privire la schimbul de informații între centrele de informare, date privind:

(i) numele și adresa asigurătorului RCA pentru vehiculul condus de vinovatul de producerea accidentului;

(ii) numele și adresa reprezentantului de despăgubiri al asigurătorului RCA, emitent al contractului RCA pentru vehiculul condus de către conducătorul auto vinovat de producerea accidentului, în statul de reședință al persoanei prejudiciate;

(iii) numărul contractului RCA;

(iv) numele și adresa organismului autorizat să primească și să soluționeze cererile de despăgubire în statul de reședință al persoanei prejudiciate, pentru vehiculul condus de către conducătorul auto vinovat de producerea accidentului sau pentru cazul în care persoana proprietară a vehiculului respectiv beneficiază de derogare de la obligativitatea încheierii contractului RCA;

b) furnizează, la solicitarea persoanelor prejudiciate care prezintă un interes legitim, numele și adresa proprietarului, ale conducătorului obișnuit sau ale utilizatorului vehiculului condus de către conducătorul auto vinovat de producerea accidentului. Aceste date se pot solicita de persoana prejudiciată în mod direct sau prin intermediul centrului de informare din statul său de reședință. Dovada existenței interesului legitim este în sarcina celui care face solicitarea. Furnizarea acestor date se face în conformitate cu prevederile legislației privind prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(2) BAAR are drept de acces la evidențele cu vehiculele înmatriculate sau înregistrate în România administrate de autoritățile publice.

(3) Informațiile comunicate de asigurătorul RCA conform art. 21 alin. (6) sunt transmise centrelor de informare naționale din statele membre.

Art. 32. - Atribuții ale BAAR în calitate de organism de compensare

(1) În calitate de organism de compensare BAAR intervine în următoarele situații:

a) dacă în termen de trei luni de la data la care a adresat o cerere de despăgubire, persoana rezidentă în România care a suferit un prejudiciu urmare a unui accident de vehicule produs pe teritoriul unui stat situat în limitele teritoriale de acoperire, cu excepția României, sau pe teritoriul unui stat terț al cărui birou național a aderat la sistemul Carte Verde, prin intermediul unui vehicul care staționează în mod obișnuit pe teritoriul unui stat membru al Spațiului Economic European cu excepția României, nu a fost despăgubită sau nu a primit un răspuns motivat de la asigurătorul RCA al vehiculului respectiv sau de la reprezentantul de despăgubiri al asigurătorului RCA în România;

b) dacă asigurătorul RCA nu și-a desemnat un reprezentant de despăgubire pe teritoriul României;

c) dacă în termen de două luni de la data producerii accidentului asigurătorul RCA nu poate fi identificat.

(2) BAAR ca organism de compensare, nu are calitate procesuală pasivă sau de parte responsabilă civilmente în raport cu persoanele prejudiciate în urma producerii accidentelor de vehicule.

(3) Persoanele juridice care s-au subrogat în drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) nu pot să depună cereri de despăgubire la BAAR.

CAPITOLUL XII

Sanctiuni

Art. 33. – (1) Pentru neplata la termen a sumelor datorate BAAR se datorează dobânzi și penalități de întârziere, calculate în conformitate cu reglementările legale în vigoare, aplicabile la colectarea creanțelor bugetare; dobânzile și penalitățile vor fi virate în contul BAAR.

(2) Constituie contravenție săvârșirea următoarelor fapte:

a) neplata la termen de către asigurator a despăgubirilor datorate din asigurarea obligatorie RCA, către persoanele prejudiciate sau către asigurați, în condițiile prezentei legi și a reglementărilor emise în temeiul art. 36 alin. (6);

b) neplata la termen a sumelor destinate BAAR, precum și a contribuției procentuale din valoarea primelor brute încasate aferente asigurării obligatorii RCA;

c) nedepunerea la asiguratorii RCA de către intermediarii de asigurări a sumelor încasate cu titlu de prime de asigurare, dacă fapta nu constituie infracțiune;

d) nerespectarea de către asiguratorii RCA a prevederilor art.16 alin.(3) și (4);

e) nerespectarea de către asiguratorii RCA a obligației prevăzute la art. 18 alin. (3) teza a II-a;

f) nerespectarea de către asiguratorii a obligațiilor prevăzute de prezenta lege și de reglementările A.S.F. emise în aplicarea acesteia;

g) nerespectarea de către asiguratorii a interdicției de recuperare a diferenței de despăgubire dintre asigurarea facultativă și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, în condițiile art. 20 alin.(4).

(3) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (2) se sancționează, după caz, cu:

a) pentru faptele asiguratorilor RCA prevăzute la alin. (2) lit. a), b), d), e), f) și g), cu avertisment scris sau cu amendă de la 5.000 lei la 5.000.000 lei;

b) pentru faptele persoanelor din conducerea asiguratorilor RCA sau persoanelor care dețin funcții-cheie ori alte funcții critice în cadrul acestora, prevăzute la alin. (2) lit. a), b), d), e) f) și g), cu avertisment scris sau cu amendă de la 1.000 lei la 100.000 lei;

c) pentru faptele intermediarilor în asigurări, prevăzute la alin. (2) lit. c), cu avertisment scris sau cu amendă de la 1.000 lei la 100.000 lei.

(4) În funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica asiguratorilor RCA următoarele sancțiuni contravenționale:

a) interzicerea temporară sau definitivă, totală sau parțială a exercitării activității de asigurare pentru asigurarea obligatorie RCA;

b) retragerea autorizației de funcționare.

(5) În funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica persoanelor din conducerea asiguratorilor RCA sau persoanelor care dețin funcții-cheie ori alte funcții critice în cadrul acestora următoarele sancțiuni contravenționale:

a) interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea A.S.F. pentru o perioadă cuprinsă între unu și 5 ani de la comunicarea deciziei de sancționare sau la o altă dată menționată în mod expres în aceasta;

b) retragerea aprobării acordate de A.S.F..

(6) În funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica intermediarilor în asigurări următoarele sancțiuni contravenționale:

a) interzicerea temporară sau definitivă a activității de intermediere în asigurări;

b) retragerea autorizației.

(7) Sancțiunile prevăzute la alin. (4) – (6) se pot aplica cumulativ cu cele prevăzute la alin. (3).

(8) Încălcarea de către persoanele fizice sau juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei și cu reținerea certificatului de înmatriculare/înregistrare a vehiculului, până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării; constatarea și aplicarea acestora se fac de către personalul poliției.

(9) Constatarea contravențiilor se face de către A.S.F. în conformitate prevederile Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și ale Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(10) A.S.F. publică măsurile sancționatorii prevăzute la alin. (3) - (6) în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(11) Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatorii nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

(12) Contravențiilor prevăzute în prezentul articol sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, în măsura în care acestea nu sunt contrare prevederilor prezentei legi.

CAPITOLUL XIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 34. – Prevederi tranzitorii

(1) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate, încheiate în temeiul Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, și a normelor emise în aplicarea acesteia rămân supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficace potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(3) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, BAAR va prelua întregul patrimoniu al Fondului de Protecție al Victimelor Străzii și se va reorganiza în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(4) Fondul național de protecție, ca structură proprie a BAAR, se va constitui din Fondul comun Carte Verde deținut și administrat de BAAR și din 95% din disponibilul care va fi preluat de la Fondul de Protecție al Victimelor Străzii; diferența de 5% din disponibilul respectiv va fi utilizat pentru cheltuielile de funcționare ale BAAR.

(5) De la data preluării patrimoniului de către BAAR, Fondul de Protecție al Victimelor Străzii se va dizolva.

Art. 35. - Constatarea amiabilă de accident

(1) Pentru evenimentele în care sunt implicate două vehicule, din care rezultă numai prejudicii materiale, informarea societăților din domeniul asigurărilor se poate face și în baza unui formular tipizat, eliberat de către societățile din domeniul asigurărilor, denumit în continuare *constatare amiabilă de accident*, în care conducătorii vehiculelor implicate consemnează informații privind data și locul producerii accidentului, datele de identificare ale conducătorilor auto implicați, ale proprietarilor vehiculelor implicate, datele vehiculelor implicate și ale propriilor societăți de asigurare RCA, precum și informații privind circumstanțele producerii accidentului.

(2) Forma, dimensiunile, conținutul și procedurile privind utilizarea formularului tipizat sunt stabilite prin reglementări ale A.S.F.

Art. 36. – Prevederi finale

(1) Unitățile de poliție, unitățile de pompieri, unitățile medicale din cadrul sistemului medical public și privat, medicii de familie și celelalte autorități publice competente să cerceteze accidente de vehicule ori să evalueze starea de sănătate a victimelor unui astfel de eveniment, după caz, vor comunica, la cererea asiguratorilor RCA, a BAAR și a Fondului de garantare a asiguraților, în termen de cel mult 30 de zile de la solicitare, informațiile deținute cu privire la cauzele și împrejurările producerii riscurilor asigurate și la prejudiciile ori vătămările provocate, în vederea stabilirii și plății de către asiguratorii RCA și de către BAAR a despăgubirilor cuvenite.

(2) Organul de stat cu atribuții în domeniul supravegherii, îndrumării și controlului traficului, al cercetării și soluționării accidentelor de circulație este obligat să avizeze în termen de 48 de ore BAAR cu privire la orice accident de vehicul produs pe teritoriul României din care a rezultat vătămarea integrității corporale sau sănătății ori decesul uneia sau mai multor persoane.

(3) Ministerul Afacerilor Interne asigură interoperabilizarea bazei de date cu informații privind autovehiculele înmatriculate și informații referitoare la amenzi și alte sancțiuni aplicate conducătorilor vehiculelor.

(4) Prezenta lege se completează cu dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) A.S.F. poate solicita asiguratorilor să notifice în prealabil majorarea tarifelor sau să supună aprobării sale prelabile majorarea acestora numai în cazul introducerii unui sistem național general de control al prețurilor.

(6) În aplicarea prezentei legi, A.S.F. emite reglementări privind: alte elemente ale contractului RCA, condiții și criterii de autorizare a asiguratorului pentru practicarea asigurării RCA, formatul contractului RCA, modalitatea de constatare, evaluare a daunelor și stabilire a despăgubirilor, condiții de plată a despăgubirilor, facilități și penalități aplicabile asiguraților, lista documentelor necesare soluționării cererii de despăgubire, precum și alte elemente referitoare la asigurarea RCA.

(7) În cuprinsul actelor normative, sintagma *poliță de asigurare RCA* se înlocuiește cu sintagma *contract RCA*, iar sintagma *Fondul de Protecție a Victimelor Străzii* se înlocuiește cu sintagma *BAAR*.

(8) De la data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 5¹ din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 263 din 7 octombrie 2009, precum și prevederile art. 21 alin. (2) și 181 alin. (3) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Directiva Solvabilitate II)